עשין קסג: ז ב מיי פי"ז מהלכום

א"ח סי׳ שסג סעיף כו: ה ג ד מיי׳ שם הלי טו

ופ״ד מהלכות סוכה הלכה יג סמג עשין מג

תורה אור השלם

לְמַעַן יֵדְעוּ דֹרֹתֵיכֶם
בְּסְבּוֹת הוֹשַׁבְתִּי אֶת

בני ישראל בהוציאי

יי אלהיכם:

אָרֶץ מִצְרָיִם אֲנִי אָרֶץ מִצְרָיִם אֲנִי

טוש"ע א"ח שס תרלג סעיף א:

היכי

שבת הלכה טו טוש"ע

לרב נחמן בר יצחק אי סבירא ליה הא דרבה כו'. לרנה גופיה

היכרא אלא משום דרב נחמן מפרש בהדיא דפליגי בהיכר פריך למה להו לאיפלוגי נתרתי: אי קדשת הוי דה חמתה מרובה מצידתה.

הוה מלי למיפרך דחית ליה בפרקין (ד' יב:) דקורה משום

מפר' ר"י חמתה מרובה מלילתה ע"י שיבא הרוח ויפזר עד שתהא חמתה

מרובה מצילתה דאי ע"י קלישה

מכשר׳ לה בלישנא בתרא הא אין

סכך פסול מלטרף בהדי סכך כשר

כדאמרי׳ בסוכה (ד׳ ט:) גבי העושה

סוכתו תחת האילן וקשיא דאמר

בפרק קמא דסוכה (ד' ד.) היתה

גבוהה מכ׳ אמה והולין יורדין בתוך

כ' אם לילתה מרובה מחמתה כשירה

אם לאו פסולה ואמאי כשירה והלא

אי קלשת ליה יפלו ההולין למטה

וללישנה בתרה דהכה התי שפיר

ולרבא מפרזקיא נמי דמפרש משום

דסוכה דיחיד היא ולא מידכר אתי

שפיר דגבי הולין איכא למימר

דיורדין הרבה למטה דליכא למיגזר

מידי אבל לרבינא השה דמשמע

דמשום סוכה דאורייתא פסולה משום

אי קלשת כו׳ וי״ל דהתם מיירי שיש

הרבה הולין שיכולין להתקיים בקל

על ידי סמיכה ועוד נוכל לומר הכא

דאי קלשת ליה הוי חמתה מרובה

ע"י קלישה לחוד ומלטרף לסכך דלמעלה מכ' וללישנא בתרא דלא ^ש

חשיב כל כך סכך פסול הואיל והוי

סכך כשר אם היה למטה מכ׳ אבל

קשה דגבי הולין אמרי׳ ואם לאו פסול

וללישנא בתרא דהכא מכשרינן

אפילו חמתה מרובה מצילתה מיהו

ללישנא קמא ניחא אי נמי גבי הולין

יש לפסול יותר הואיל ואגודים

עליונים והתחתונים זה בזה דאי

קלשת יפול הכל: אמר רבה במבוי

לחודה תהא חמתה מרובה

מדות פ"ג מ"ז,נירסת המשנה מילת וכן בערוך ערך מל י"ג], ג) גי" יעב"ן רב חמא, ד) [לקמן

ה. ח: יב:], ה) סוכה ב.,

:6"03 (1 .[:72 3"3] ()

הגהות הב"ח

(מ) גם' מאי לאו משום היכרא: (ב) שם בתרתי למה להו לריכא: (ג) ישר להו לריכא: (ג) שם דארוא מ"ט אי משום: (ד) רש"י ד"ה קיני כמין . קיני עופות:

גליון הש"ם

גמ' מוכה דליחיד ר אנפשיה. עיין לקמן ע"ל ונרש"י ד"ה נ ל"ה בור

מוסף רש"י

טעמא מאי הורה משום היכרא. חכמים שתיקנו משום היכר בעלמה הוא. דלא ליתי למישרי הרבים (לקמן ה.). למען דורותיכם. עשה ידעו ידעו דורותיכם. עשה סוכה שישיבתה ניכרת לך, דכתיב ידעו כי בסוכות הושבתי, לויתי לישב, הכי דריש ליה, ואע"ג דאין יולא מידי פשוטו דהיקף ענני כבוד, מיהו דרשינן ליה לרקה (חוכה ב.). דלא שלטא ביה עינא. קאינו רואה את הסכך, וסוכה היינו סכך כשמה (שם). קדרא דבי שותפי לא חמימא ולא קרירא. שוה סומך על זה (ב"ב -(:T)

רבינו חננאל

צורת הפתח דהיא קנה מיכן וקנה מיכן [וקנה] על גביהן. ופרקינן שמועה זו דרבנן ילפי לה מפתחו של . היכל מן קתני לה רבנן רב, הא' ליה רב לרב יהוד' שיש שם צורת הפתח צריד למעט דצורת פתח

אמלתרא כי היכל, כדתנן אלמתראות (הן) של מילה היו על גבן כו'. פי' אמלתרא קורות לאחיזת הקיר. כגון וטור כרותות ארזים. ובלישנא דרבנן האילן, ופירותיו נקראין מילין. כדגרסינן אין מי ודחינו הא דתני (המלי) אמלתראות של מילה היו על גבן, באולם היו וכל אחת יתירה על חבירתה. ואמרינן ודילמא תבנית היכל כתבנית אולם הוא. אלמה אמר רב אע"פ שאינה בריאה. ואם יש שם לו אמלתרא אין צריך למעט, לא תיהני אמלתרא דהא גובה היכל לא היה יותר מכ' ואע"ג ... אמלתרא.

אמלתרא לא רב אמרה.

לאסוקי למלתיה עד דסתר ליה לתיובתא: רחבה ד'. אם היתה קורה רחבה ד' טפחים אע"פ שהיא דקה ואינה חזקה לקבל אריח כשירה והא דתנן במתני' (לקמן ד' יג:) בריאה כדי לקבל אריח כשאינה רחבה ד' טפחים קאמר: ואם יש לה אמלחרא כו'. תרתי מילי קאמר רב ולקולא: מסניים' מי לא קשיין אסדדי. גבוה מכ' יותר מפתחו של היכל ויליף מינה דרבנן מהיכל גמרי: מחי. בעו תוך כ' אמה: משום היכר. דליחזו אינשי ולידעו דתקנתא עבוד מהניא אמלחרא דכיון דמיסחכלי בה

אמר רב יוסף. הא אמלתר׳ דאייתוה משמיה דרב לא רב אמרה דתיקשי דרב אדרב אלא מתנית' היא: ותיקשי לרב. דהא חזינן הכא דלא גמרי רבנן מהיכל מדקתני דאמלתרא מהניה: דל אנא מהכא. הרימני מיכן כאילו שתקתי ולא אמרתי דבר דהא תניא לעיל [ב:] בהדיא מבוי שהוא אלמא רבנן מהתם גמרי: סנאי היא. תנא דלעיל דסבירא ליה דרבנן מהיכל גמרי ואמלתרא לא מהניא והאי תנא דאמלתרא סבר לאו מהיכל גמרי: לדידי נמי סנאי היא. ואנא כתנא דלעיל אמרי: בלא רב. אי לא הוה מפרש רב למתניתא קמייתא מסנייסא אהדדי לא קשיין. דבין לההיא מתני' ובין להא מתני' דאמלתרא: קורה לרבנן טעמא ולא ליתי לאיחלופי ברה״ר ומשום הכי אינשי אפי׳ למעלה מכ׳ אמה איכא היכרא: והא דקתני. במתנית׳ קמייתא יותר מפתחו של היכל לאו דגמרי מהתם אלא סימנא בעלמא נקט שלא תחליף גירסא דעשרים ותאמר למעלה מל' או מארבעים יהא פתח היכל סימן בידך: אי סבירא ליה הא דרבה. דטעמייהו דרבנן בסוכה נמי משום היכר: למה להו. לרבנן ולר׳ יהודה לפלוגי בתרתי: מבוי דלהילוך עביד. כלומר המהלך אינו מביט למעלה: קיני. (ד) כגון קיני עופות היו בולטין מחחת" האולם למעלה (מל') מן הפתח: פסקי דארוא. כלונסות של ארו ארוכין תחובין בכותל ואיידי דנפיש משכיה אורך דידהו חזו להו אינשי ואיכא היכרא: מאן דאמר פסקי. איכא היכרא למבוי: כל שכן היני. דאיידי דחשיבי ומילתא דתמיהא היא מסתכלי בהו אינשי וחזו לקורה: מקלם. עובי הקורה בתוך ומקלתה למעלה וכן עובי סככה של סוכה: **קלוש.** רואין כאילו ניטל אותו העובי היוצא למעלה ותהא

לא סיהני ליה אמלסרא. לאכשורי גובהו יותר מכ׳. לקמן מפרש מאי אמלתרא והיכא תני דמהניא: של מילה. עץ שגדילין בו מילין והם עפלים ובלע"ז גלח"ש: אלמה אמר ר' אילעא כו'. השתא קא מסיק לפירכיה דאשכחן דמהניא אמלחרא אליבא דרב ומעיקרא לא שבקיה

לא תיהני ליה אמלתרא דהא היכל אמלתרא הויא ליה ואפי' הכי עשרים אמה הוא דגבוה דתנן 6 א חמש אמלתראות של מילה 9 היו על גביו זו למעלה מזו וזו למעלה מזו והאי מאי תיובתא דילמא כי תניא ההיא דאמלתראות באולם תניא והאי מאי קושיא דילמא תבנית היכל כתבנית אולם אלמה אמר רבי אילעא אמר רב רחבה ד' אע"פ שאינה בריאה ואם יש לה אמלתרא אפי' גבוהה יותר מעשרים אמה אינו צריך למעט אמר רב יוסף אמלתרא מתניתא היא מאן קתני לה אמר אביי והא ^a חמא בריה דרבה בר אבוה קתני לה ותיהוי אמלתרא מתניתא ותיקשי לרב אמר לך רב דל אנא מהכא מתנייתא מי לא קשיין אהדדי אלא מאי אית לך למימר תנאי הוא לדידי נמי תנאי היא רב נחמן בר יצחק אמר בלא רב מתנייתא אהדדי לא קשיין לרבנן קורה י מעמא ווי מאי משום היכרא והאי דקתני יתר מפתחו של היכל סימנא בעלמא ורב נחמן בר יצחק הניחא אי לא סבירא ליה הא דרבה אלא אי סבירא ליה הא דרבה © דאמר רבה כתיב ו למען ידעו דורותיכם כי בסכות הושבתי עד עשרים אמה אדם יודע שדר בסוכה למעלה מעשרים אמה אין אדם יודע משום דלא שלמא ביה עינא אלמא גבי סוכה נמי בהיכרא פליגי איפלוגי בתרתי למה (6 לי צריכא דאי אשמעינן גבי סוכה בהא קאמר ר' יהודה כיון דלישיבה עבידא שלמא ביה עינא אבל מבוי דלהילוך עביד אימא מודה להו לרבגן ואי אשמעינן בהא בהא קאמרי רבגן אבל בהך אימא מודו ליה לר'

פסול. ל"ג רב דרב יליף מפתחו של היכל דהוי חללו כ׳: יהודה צריכא - מאי אמלתרא רב חמא בריה דרבה בר אבוה אמר קיני כי אתא רב דימי אמר אמרי במערבא פסקי דארזא מאן דאמר פסקי דארזא כ"ש קיני מ"ד קיני אבל פסקי דארזא לא ומ"ד פסקי דארוא 🌣 מ"ט משום דנפיש משכיה והא סוכה דנפיש משכיה וקאמרי רבנן דלא אלא כיון דקא חשיב אית ליה קלא: י מקצת קורה בתוך עשרים ומקצת קורה למעלה מעשרים מקצת סכך בתוך עשרים ומקצת סכך למעלה מעשרים אמר רבה במבוי כשר בסוכה פסול מאי שנא במבוי דכשר דאמרי' קלוש סוכה נמי לימא קלוש אי קלשת הויא לה חמתה מרובה מצילתה הכא נמי אי קלשת הויא לה קורה הנימלת ברוח אלא על כרחך נעשו כשפודין של מתכת הכא נמי על כרחך נעשית צילתה מרובה מחמתה אמר רבא מפרזקי' סוכה דליחיד היא לא מדכר מבוי דלרבים מדכרי אהדדי רבינא אמר סוכה דאורייתא אחמירו בה רבנן מבוי דרבנן לא אחמירו ביה רבנן רב אדא בר מתנה מתני להא שמעתא דרבה איפכא אמר רבה במבוי פסול בסוכה כשירה מאי שנא סוכה דכשירה דאמרינן קלוש במבוי גמי לימא קלוש אי קלשת הוי לה קורה הנימלת ברוח הכא נמי אי קלשת הויא לה חמתה מרובה מצילתה אלא על כרחך נעשית צילתה מרובה מחמתה הכא נמי ע"כ נעשו כשפורין של מתכת אמר רבא מפרזקיא 9 סוכה דליחיד היא רמי אנפשיה ומדכר מבוי דלרבי' היא סמכי אהדדי ולא מדכרי י דאמרי אינשי קדרא דבי שותפי לא חמימא ולא קרירא רבינא אמר סוכה דאורייתא לא בעי חיזוק מבוי דרבנן בעי חיזוק מאי הוי עלה רבה בר רב עולא אמר זה וזה פסול רבא אמר דזה וזה כשר

הלכך לא חשיב: לא מידכר. חמנין דמשתקיל מקלח עובי הסכך הנכנס לחוך כ׳ וקיימא כולה למעלה מכ׳: מדכרי אהדדי. שאם חירקב תחחונה של קורה ותעמוד כולה למעלה מעשרים אמה מחקני לה: אנא. אמאי מכשרת בסוכה משום דע"כ השתא נילתה מרובה מחמתה דהא רואין הוא דקאמרי׳ ולא שקילנא מינה מידי: הכא נמי. חשוב אותה כשפודין כבידין דאי נמי קלישי לא שדי להו זיקא דהא לא מידי שקלת מינה אלא רואין הוא דקאמר: 330

ויקרא כג מג

רב ניםים גאוו , דתנן ה' מלטריות היו על גביו. עיקר זו המשנה במסכת מדות בפרק ג', ארכעים אמה ורחבו כ׳ אמה, וחמש מלטריות שלמילת היו על גביו, התחתונה עודפת על הפתח אמה.

רבינו חננאל (המשך) איכא אמלתרא אין לך היכר גדול מזה. והאי דתני פתחו של היכל, סימנא בעלמא הוא, עד עשרים, כי היכי דלא ליחלוף לך. ואמרינן ורב נחמן בר יצחק אי סבר לה להא דרבה דאמר למען ידעו י דורותיכם כי בסוכות הושבתי וגו'. עד כ' אמה אדם יודע שדר בצל סוכה וכר׳. באנו לפרש טעמא דהא מתניתא דתני אם יש -אמלתרא אפילו למעלה מכ׳ אמה אין צריך למעט. ומאי אמלתרא חמא בריה ועליה כמין קיני העופות לקנן עליהן, כעין הא דכתיב קנים תעשה את התיבה. במערבא אמרי פיסקא דארזאי. פי' לוח י-דגרסינן בירושלמי בעיניין . איסקופה, אבל אם יש שם שמה אינה מתרת כלל. מפני רחבה אלא מפני חשיבותא, וכל העובר נותן עיניו עליה מפני חשיבותא. וכ״ש [שפוטריז] (שפטורין) בפיסקי דארזא. כך סוגיא דשמועה זו. מקצת קורה מכ׳. סכך מקצתה בתוך כ׳ ומקצתה למעלה מכ׳, אמר אמאי אמרת במבוי כשר, דחזינו לה לקורה כמאו למעלה מכ' כמאן דליתה דמי. אי קלשת לה נמצאת . קורה זו ניטלת ברוח. אלא רואין אותה כאילו היא שפוד של מתכת. שהיא חזקה וכבדה וראויה לקבל אריח עליה, בסוכה נמי נימא דחזינז להאי סכר מחמתה מרובה

ותהיה כשירות. ופריק רבה מפרזקיא סוכה דיחיד כו׳. ופריק רבינא סוכה דהיא מדאורייתא אחמרו בה רבון. מבוי דהוא מדרבנן לא אחמרו ביה. רב אדא בר מתנה מתני איפכא, אמר רבה בסוכה כשירה במבוי פסולה כו׳. עד רבינא אמר סוכה דאורייתא לא בעיא חיזוקי, מבוי דרבנן בעיא חיזוק. מאי הוי עלה, רבה בר עולא אמר זה וזה לפסול. רבא אמר זה וזה כשר.

מתניתא היא וחמא בריה דרבה בר אבוה קתני לה. ואי אמרת בין כך ובין כך קשיא לרב. אמר לך רב והא תניא כוותיה, דתניא מבוי שגבוה מכ' אמה יותר מפתחו של היכל ימעט, אלא מאי אית לך למימר תנאי היא ופליגי אהדדי. לדידי נמי תנאי היא ופליגי אהדדי, ואנא דאמרי כי האי תנא. ודחינן ואמרינן, בלא רב מתניתא לא פליגי אהדדי, קורה לרבגן משום היכר היא, ואי

קורה דקה: הניטלת ברות. שהרי

שיערוה חכמים בריאה כדי לקבל

אריח ואי לאו הכי שדי ליה זיקא